

พล ★ นิกร ★ กิมหงวน จาก ตาลาโกหก

แผนถล่มเมือง

ว. ๑๒๗/๕๗.

หัตถ์นิกร สามเกลอ
ขนานแท้ แฉหาอ่านยาก
แบบปกอนรักนี้ของเดิม
ไว้ทั้งหมด เหมาะสำหรับ
สะสมและอ่าน
เพื่อย้อนจำขึ้นใจดีด

ตัวอย่าง

ประพันธ์สาส์น

ทศวรรษที่สี่ที่ฝากชื่อ สารหนังสือสื่อชีวิต

ตาสาก

ตอน

แผนถล่มเมือง

ผ. อิศวรางกูร

แผนถล่มเมือง

ป. อินทรปาลิต

© กองทุน ป. อินทรปาลิต ในสมาคมสื่อวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

ผู้ก่อตั้ง : ปรานี อินทรปาลิต

นายกสมาคมและผู้ดูแลกองทุน : พลาศศิษฐ์ สิทธิธัญกิจ

ที่ปรึกษากองทุน ป. อินทรปาลิต : สุวัฒน์ วรดิลก, อาจันต์ ปัญจพรรค์,
ปองพล อติเรกสาร(พอล อติเรกซ์), พลเอกธีรเดช มีเพียร, เตือนใจ ตีเทศน์

พิมพ์ครั้งแรก : ๒๕๐๙ ใน ศาลาโกหก

พิมพ์ครั้งที่ ๒ : ๒๕๑๔ สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น พิมพ์ครั้งที่ ๓ : ตุลาคม ๒๕๔๗

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging In Publication Data

ป. อินทรปาลิต.

แผนถล่มเมือง. -- พิมพ์ครั้งที่ 3. -- กรุงเทพฯ : ประพันธ์สาส์น, 2547.

80 หน้า.

1. หัตถนิยาย. I. ชื่อเรื่อง.

895.917

ISBN 974-9743-48-2

ราคา ๔๙ บาท

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย

บริษัท สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น จำกัด ๔๑๓/๒๖ ถ.อรุณอมรินทร์ บางกอกน้อย
กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๔๓๔-๑๓๔๗, ๐-๒๔๓๕-๕๗๙๙
โทรสาร ๐-๒๔๓๔-๖๙๑๒ <http://www.praphansarn.com>

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์แปลน พรินท์ติ้ง

ผู้ก่อตั้ง : สุพล เศรษฐาภา ที่ปรึกษา คณะ กิตติโกวิท, พิสุทธิ เลิศวิไล, สุวิธ จิระเมธากุล,
บุญเลิศ สีอุไรย์, วีรชัย ศรีเจริญรัตน์, อติเรก ศรีวัฒนาวงษา กรรมการผู้จัดการ : อาทร เศรษฐาภา

บรรณาธิการบริหาร : จำเนียร พลสวัสดิ์ กองบรรณาธิการ : ชัชฎาพร นิมนองค์

ภาพปก : อาภรณ์ อินทรปาลิต รูปเล่ม : พิสิษฐ์ ศรีสวัสดิ์ พิสูจน์อักษร : ยาใจ เฉตาไทย

คำนิยม

ผมเป็นแฟนสามเกลอ พล นิกร กิมหงวน มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๕ แต่เริ่มหาซื้อสามเกลอมาอ่านด้วยสตางค์ของตนเองเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งจัดเป็นช่วงปั่นปลายชีวิตของท่านผู้ประพันธ์แล้ว ผมจึงมีโอกาซื้อหาสามเกลอตอนใหม่ๆ มาอ่านได้ในระยะเวลาสั้นๆ เพียง ๕ ปีเท่านั้น (พ.ศ. ๒๕๐๗-๒๕๑๑) สามเกลอที่ ป. อินทรปาลิตประพันธ์ขึ้นใหม่ในช่วงเวลานั้น ประพันธ์ให้กับสำนักพิมพ์ ๔ แห่ง ได้แก่ สำนักพิมพ์ผดุงศึกษา ประพันธ์สาส์น บันลือสาส์น และเพลนิจิตต์

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ผดุงศึกษา ประพันธ์สาส์นได้จัดพิมพ์สามเกลอชุดใหม่ที่มีขนาดรูปเล่มต่างออกไปจากเดิมคือมีขนาดใหญ่กว่าธรรมดา เป็นสามเกลอในชื่อ ‘ศาลาโกหก’

ภายในเล่มมีเรื่องสั้นอื่นๆ จากปลายปากกาของ ป. อินทร-
ปาลิต อยู่ประมาณเกือบครึ่งเล่ม ส่วนครึ่งหลังเป็นสามเกลอ
พล นิกร กิมหงวน ตอนที่ประพันธ์ขึ้นใหม่เอี่ยมและจบใน
เล่ม ประเดิมด้วยตอน ‘สมิงเขาใหญ่’ ในฉบับปฐมฤกษ์

‘ศาลาโกหก’ ได้ออกวางจำหน่ายต่อๆ มาเฉลี่ย
ประมาณเดือนละหนึ่งเล่ม ซึ่งผมคอยติดตามซื้อทุกเดือน
‘ศาลาโกหก’ เท่าที่สำรวจได้ในปัจจุบันนี้มีจำนวนทั้งหมด ๘๐
(๗๐-๘๐) ตอน สามเกลอหลายตอนที่สนุกและยังประทับใจ
อยู่จนทุกวันนี้ได้แก่ หนุมเนื้อหอม, คดีหลอดเด็ก, ไปโลกันตร์
จระเข้ผีสิง ฯลฯ โดยเฉพาะสามเกลอในเทศกาลส่งท้ายปีเก่า
ต้อนรับปีใหม่ซึ่งมีให้อ่านทุกสิ้นปี

นับว่าเป็นข่าวดีสำหรับแฟนสามเกลอที่ทางสำนัก
พิมพ์ประพันธ์สาส์นได้รวบรวมสามเกลอในชุด ‘ศาลาโกหก’
นำมาพิมพ์ใหม่อีกครั้ง เพื่ออนุรักษ์ผลงานอันมีคุณค่าชิ้นนี้
ให้อยู่คู่วงการหนังสือต่อไปอีกนานเท่านาน

พล.ต.ต.พีระพงศ์ ตามาพงศ์

คำนำสำนักพิมพ์

กาลเวลาที่ผ่านไปหลายสิบปีนั้น มีสิ่งต่างๆ หลากหลายเปลี่ยนแปลงไป หนังสือเป็นสิ่งที่ได้บันทึกถึงความเปลี่ยนแปลงทางสังคมนั้นๆ โดยเฉพาะงานเขียนวรรณกรรม เป็นการบันทึกทางสังคมที่มีเรื่องราว มีความรู้สึกซ่อนเร้นอยู่ภายใน ผู้อ่านสามารถตีความระหว่างบรรทัดนั้นได้ หนังสือหลายเล่มที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่าน ผ่านกาลเวลาอย่างยาวนานมาจนถึงปัจจุบัน นั้นแสดงให้เห็นถึงอัจฉริยภาพของผู้เขียน

หนังสือหลายเล่มของ ป. อินทรปาลิตก้าวข้ามกาลเวลา พิสูจน์ให้วงการนักเขียนนักอ่าน ยอมรับถึงความยิ่งใหญ่เป็นเพชรน้ำหนึ่ง เขาเป็นนักเขียนผู้มากความสามารถ เขียนได้หลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องรักโศกเศร้าที่ทำให้

ผู้อ่านติดอกติดใจ หรือเรื่องบู๊ตึ้นเต็นเร้าใจบูชาความเที่ยง
ธรรมเนียมถูกผู้ชาย โดยเฉพาะตัวละครในเรื่อง เลือดคำ, เลือดใบ
ชีวิตของสุภาพบุรุษจอมโจร ที่มีผู้อ่านติดตามจำนวนมาก เป็น
เครื่องยืนยันได้เป็นอย่างดี เรื่องที่สร้างชื่อเสียงโดดเด่นให้
กับ ป. อินทรปาลิต มีผู้รู้จักมากขึ้นกว่าเดิมอีกหลายเท่า คือ
หัตถนิยายสามเกลอ อันมีตัวละครหลัก พล นิกร กิมหงวน
และมีตัวละครรองที่เข้ามาเสริมให้สนุกสนานยิ่งขึ้น คือ
ตร.ดิเรก เจ้าคุณปัจจนิกพินาศ และบรรดาภรรยาของเขา
รวมถึงคนรับใช้ตัวแสบอย่างนายแห้ว โหระพาทุล

ผลงานเขียนของ ป. อินทรปาลิตถูกนำมาพิมพ์ซ้ำ
แล้วซ้ำเล่า เพราะความนิยมของผู้อ่าน ตั้งแต่รุ่นเล็กไปจน
ถึงผู้ใหญ่ เป็นงานเขียนที่ทำให้ความบันเทิงกับผู้อ่านอย่าง
สนุกสนาน มาทุกยุคทุกสมัย เป็นงานเขียนที่เต็มเปี่ยมไป
ด้วยอารมณ์ขันและให้สาระ ผู้คนในยุคนี้แทบไม่มีใครที่ไม่
เคยอ่านงานเขียนของเขา สำหรับในปัจจุบันได้รับการคัด
สรรให้เป็น ๑ ใน ๑๐๐ หนังสือดีที่คนไทยควรอ่าน
ด้วย นอกจากนั้นเองก็มีแฟนนักอ่านที่ชื่นชอบรวมตัวกัน
เป็นสามเกลอแฟนคลับ มีเว็บไซต์เพื่อการสื่อสาร แลก
เปลี่ยนข้อมูลกันอย่างคึกคักและสม่ำเสมอ

ผลงานเขียนของ ป. อินทรปาลิต ในชุดหัตถนิยายสามเกลอนี้เริ่มต้นเมื่อปี ๒๔๙๑ ซึ่งก็ได้รับความนิยมกันมาอย่างต่อเนื่องหลายสิบปี นอกจากให้อ่านคลายความเคร่งเครียดทางอารมณ์แล้ว ผู้เขียนได้แทรกปรัชญาการดำเนินชีวิต ซึ่งทรงคุณค่าต่อการคิดใคร่ครวญ อีกทั้งเป็นเสมือนการบันทึกและพิจารณาสังคมตลอดมาหลายสิบปี

‘ศาลาโกหก’ เป็นหนังสือเล่มชุดหนึ่งของ ป. อินทรปาลิต ที่เริ่มเขียนขึ้นเมื่อปี ๒๕๐๖ เป็นหนังสือขนาด ๘ หน้ายก มอบให้สำนักพิมพ์ดวงกมลศึกษา ของนายกิมทรวง แซ่แต้ และ นายสุพล เตชะธาดา ในเวียงนครเขมมเป็นผู้จัดพิมพ์ (ต่อมานายสุพล เตชะธาดา แยกออกมาเป็นสำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น) ราคาจำหน่ายขณะนั้น ๓.๕๐ บาท หนังสือในชุดศาลาโกหกที่มีคำโปรยว่า หิวเราระว่า ราคาเยา เบาสมองนี้ ป. อินทรปาลิตเป็นผู้บรรเลงเองทั้งหมด ไม่ว่าบทนำ กวีโวหาร ตอบจดหมายแฟนฯ เรื่องราวต่างแบบมโนสาเร่ นิยายสั้นจบในฉบับเป็นตอนๆ ที่ขาดไม่ได้คือนิยายสั้นสามเกลอเล่มละหนึ่งตอน (ยกเว้นศาลาโกหกลำดับที่ ๒ ไม่มีสามเกลอ) โดยมีตัวละครผู้ช่วยคือลูกชายสามเกลอเข้ามามีบทบาทเป็นกำลังสมทบ ต่อเนื่องกันจนถึงปี ๒๕๑๑ ซึ่งรวมแล้วกว่า

๗๐ ตอน ซึ่งปัจจุบันเป็นหนังสือหายากสำหรับนักสะสม
ไปแล้ว

สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้ตระหนักถึงความสำคัญ
ของหนังสือชุดนี้เป็นอย่างดี ไม่ต้องการให้สูญหายไปกับ
กาลเวลา จึงได้พยายามรวบรวมต้นฉบับที่เรามีอยู่ และ
เสาะแสวงหาจากหลายแหล่งด้วยกัน จากนักสะสมและ
ผู้ชื่นชอบงานเขียนของท่านผู้นี้ โดยคัดเอาเฉพาะนิยายสั้น
ของสามเกลอมาจัดพิมพ์อีกครั้งในรูปแบบฟ็อกเก็ตบุ๊ก เพื่อ
สืบสายธารความเป็นอมตะต่อไป

การจัดพิมพ์นิยายสั้นชุดนี้ เคยจัดพิมพ์มาบ้างแล้ว
ก่อนหน้านี้หลายปี เป็นไปตามความประสงค์ของนาง
ปราณี อินทรपालิต ภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมายของ
ป. อินทรपालิตซึ่งดำริให้จัดพิมพ์ขึ้นโดยมีความประสงค์ที่
จะดำเนินการจัดทำกองทุน ป. อินทรपालิต ควบคู่กันไปด้วย
(๑) เพื่อจรรโลงผลงานของ ป. อินทรपालิต ไว้ในวง
วรรณกรรม (๒) เพื่อสนับสนุนการประพันธ์ให้กับผู้
ปรารถนายึดอาชีพนักเขียน (๓) เพื่อจัดตั้งนิติบุคคลในนาม
ป. อินทรपालิต ส่งเสริมสวัสดิการนักเขียนและครอบครัวใน
โอกาสต่อไป โดยขอให้ดำเนินการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

สำหรับผู้อ่านนั้น ในการอ่านหนังสือที่นักเขียนได้
ผลิตผลงานขึ้นนั้นมานานแล้ว ถ้าผู้อ่านต้องการให้ได้อรรถรส
เพิ่มขึ้น คงเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้อ่านจะต้องนึกย้อนหลังไปด้วย
ว่า สมัยนั้นๆ เป็นอย่างไร ผลงานของ ป. อินทรปาลิต ชุด
นี้นั้น ได้รังสรรค์ขึ้นเมื่อประมาณสี่ทศวรรษก่อน เพื่อเป็น
การคงไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์ สุนกสนาน และเปี่ยมด้วย
อรรถรส เราจึงคงไว้ซึ่งภาษาทุกตัวอักษรที่ใช้ในเรื่องนั้นๆ
รวมถึงค่าของเงิน และบริบทของเหตุการณ์แวดล้อมต่างๆ
ในสมัยนั้นด้วย ผู้อ่านควรทำความเข้าใจในจุดนี้ไว้ก่อน

การจัดพิมพ์ในครั้งนี้ สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้
เลือกสรรแนวทางที่ดีที่สุด โดยการอนุรักษ์รูปแบบที่ใกล้เคียง
กับของเดิม ไม่ว่าจะเป็นการเลือกรูปแบบและขนาดของตัวอักษร
การสะกดคำนั้นคงรูปแบบเดิมไว้รวมทั้งการทับศัพท์ ซึ่งมี
ลักษณะเฉพาะยุคสมัยนั้น โดยเฉพาะรูปภาพปกนั้นได้ใช้
รูปแบบเดิมของปกหนังสือศาลาโกหก ซึ่งส่วนมากเป็น
ฝีมือการวาดภาพของอาจารย์ อินทรปาลิต น้องชายของ
ป. อินทรปาลิต แล้วใช้คอมพิวเตอร์ช่วยปรับแต่งสีสันทให้
สดใสเหมือนกับของเดิมมากที่สุด

สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้พยายามรวบรวมต้นฉบับ

มาจัดพิมพ์ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ เพื่อให้แฟนนักอ่านของ
สามเกลอได้เป็นเจ้าของและนักสะสมได้อย่างเต็มภาคภูมิ
และหวังว่าแฟนนักอ่านรุ่นใหม่ก็จะได้อ่านได้ง่ายอย่าง
สะดวกยิ่งขึ้น โดยสามารถสัมผัสความยิ่งใหญ่ของนักเขียน
ที่ชื่อว่า ป. อินทรปาลิต นี้ได้ แม้ในปัจจุบันสมัย

ด้วยมิตรภาพและความปรารถนาดี
สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น

ศาลาโกหก พิมพ์ปี พ.ศ. ๒๕๐๙

การประชุมในห้องประชุมของกองบัญชาการทหาร
สูงสุดที่กระทรวงกลาโหมตอนสายวันนั้นเป็นการประชุม
ลับสุดยอด

พล.อ.วิชิต ชัยสมรรถมี รองผู้บัญชาการทหารสูงสุด
ฝ่ายยุทธการเป็นประธานในที่ประชุม มีผู้เข้าร่วมประชุมตั้ง
ต่อไปนี้คือ ศาสตราจารย์ พล.ท.ติเรก ณรงค์ฤทธิ กับคณะ
ผู้เชี่ยวชาญการอาวุธและวิทยาศาสตร์รวม ๔ คนขาด
จ.ส.ต.แห้ว โหระพาถูกลไปคนหนึ่ง นอกจากนี้ก็มี พล.ต.ท.
มานอชนม์ ศรีสาคร รองอธิบดีกรมตำรวจฝ่ายยุทธการ
นายทหารเสนาธิการประจำกองบัญชาการทหารสูงสุดอีก
๓ คนมียศเป็นพันเอกคนหนึ่ง นาวาอากาศเอกคนหนึ่ง
และนาวาเอกคนหนึ่ง

เริ่มประชุมเวลา ๙.๐๐ น. ตรง

ประตูหน้าห้องประชุมปิดหมด มีสารวัตรทหารบก

หลายคนยื่นเรียงรายอยู่หน้าห้อง ห้ามมิให้ผู้ใดผ่านหน้าห้อง
ประชุมอย่างเด็ดขาด ผู้ที่ร่วมการประชุมลับนั่งอยู่เรียงราย
รอบโต๊ะเครื่องวงกลมขนาดใหญ่ ภายในห้องสงบเงียบจน
ได้ยินเสียงเครื่องปรับอากาศรางกระหึ่มเบาๆ ท่านรองผู้
บัญชาการสูงสุดยืนเด่นอยู่หัวโต๊ะหน้าเก้าอี้หนังของท่าน ซึ่ง
อยู่ใกล้กับผนังตึก และมีแผนที่ประเทศไทยขนาดมหึมา
ติดอยู่ แสดงที่ตั้งของอำเภอ สนามบิน และค่ายทหาร
เขตจังหวัดต่างๆ ทางหลวงและทางรถไฟ ทั้งที่กำลัง
ก่อสร้างอยู่ เป็นแผนที่ของกรมแผนที่ทหารมีขนาดกว้าง ๘
ฟุตและสูง ๑๐ ฟุต

“ข้าพเจ้าขอแถลงให้ที่ประชุมทราบว่าการประชุมลับ
เฉพาะของเราในวันนี้ เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับจรวดชีปนาวุธ
ติดหัวรบนิวเคลียร์ของเรา อันเป็นประดิษฐกรรมของท่าน
นายพลศาสตราจารย์ดิเรกได้สร้างไว้สำหรับให้กองทัพของ
เราใช้ถล่มเมืองข้าศึกในเมื่อข้าศึกบุกกรุกรานเรา”

พ.อ.กิมหงวนตบมือขึ้นทันทีทำให้ทุกคนพลอยตบ
มือด้วย ท่านนายพลอาวุโสมองดูหน้าอาเลี้ยแล้วยิ้มเจื่อนๆ

“ผู้การตบมือทำไม”

อาเลี้ยลุกขึ้นยืนและตอบฉาดฉาน

“เพื่อความครึกครื้นในการประชุมของเราครับท่านรอง”

“แล้วกัน...เราไม่ได้ประชุมเพื่อจัดงานอะไรบอกลหรือ
แสดงละคร แสดงดนตรีเก็บเงินให้การกุศลนะผู้การ ถ้าจะ
ตบมือให้ก็รอให้ผมพูดจบเสียก่อน หรือเมื่อผมพูดถึงสาระ
สำคัญที่ควรจะต้องตบมือให้ผม อ้า-ขอให้ทุกคนตั้งใจฟังและ
เตรียมแสดงความคิดเห็นร่วมมือกัน เพราะเรื่องที่เราจะ
ประชุมกันนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก”

ร.ท.พนัสกระซิบดู ร.ท.สมนึกเบาๆ

“นั่งเฉยๆน่าอ้ายดี ทำยุกยิกๆเป็นถึงเป็นค่างไปได้”

ร.ท.สมนึกกระซิบตอบ

“มดมันเข้าไปกัดจิกกะแล้วละ”

ร.ท.นพจามขึ้นดังๆ

“ฮ้าด...ชะเอ๊ย”

พล.อ.วิจิตระกุ่มโหยง แล้วทำตาเขียวกับลูกชายนิกร

“ที่นี้ห้องประชุมไม่ใช่สนามมวยหรือไนท์คลับ เวลา
จะจามควรปิดปากเสียก่อน แล้วก็เป็นการผิดวินัยอย่างร้าย
แรงที่จามออกมาโดยไม่ขออนุญาตและได้รับอนุญาตเสีย
ก่อน จินใจว่าเธอเป็นครึ่งทหารครึ่งพลเมือง ม่ายยังงั้นฉิน
ลงโทษแน่ๆ”

ร.ท.นพลุกขึ้นยืนตรง

“ประธานโทษครับ กระผมเป็นหวัดยังไม่ทัน เมื่อวานไปดูกรมผสมซ้อมรบที่เมืองกาญจน์ ถูกฝนชุ่มโชกตั้งแต่เช้าจนบ่ายครับ”

ท่านนายพลอาวุโสทำท่าเหมือนกับจะยั้ว แต่เมื่อเห็นเจ้าคุณปัจจุบันฯ ยิ้มแย้มแจ่มใสและสบตากับท่าน ท่านก็ยิ้มให้แล้วกล่าวกับที่ประชุมต่อไป

“ทุกคนฟังข้าพเจ้า”

“กำลังตั้งใจฟังอยู่แล้วครับ” ร.ท.สมนึกพูดยิ้มๆ

พล.อ.วิจิตตวาทะ

“ฟังอยู่แล้วก็เฉยๆ ซึ่งไว้จะต้องบอกด้วยแหละ ข้า...เท่าที่ข้าพเจ้าเชิญท่านมาประชุมเป็นราชการลับ ก็เพื่อจะแจ้งให้ทราบว่าในวันอังคารที่ ๔ ตุลาคมนี้ ข้าพเจ้าได้ออกคำสั่งให้นายพลดิเรกกับคณะทำการเคลื่อนย้ายจรวดชีปนาวุธติดหัวรบนิวเคลียร์ลูกหนึ่ง จากฐานยิงจรวดในเขตทหารปราณบุรีเพื่อนำไปติดตั้ง ณ ฐานยิงจรวดที่อุดรธานีเตรียมไว้ต่อสู้กับศัตรู ถ้าหากว่าเขาเปิดฉากรุกรานเราในต้นฤดูหนาวนี้ พวกท่านก็คงทราบดีแล้วว่าจรวดชีปนาวุธลูกนี้ใหญ่โตมโหฬารที่สุด” แล้วท่านก็ยกมือชี้หน้า พ.อ.นิกร

“ขอให้ผู้การนิกรอธิบายรายละเอียดของจรวดลูกนี้ให้ที่ประชุมทราบสักหน่อยพอเป็นสังเขป”

พ.อ.นิกรลุกขึ้นยืนวางท่าอย่างภาคภูมิใจ

“จรวดข้ามทวีปหรือจรวดขีปนาวุธลูกนี้มีชื่อว่าจรวด ‘สี่สหาย’ ครับ สามารถติดหัวรบนิวเคลียร์หรือระเบิดแรงสูงได้ ขนาดของจรวดลูกนี้วัดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๗๐ นิ้ว ยาว ๖๕ ฟุต ระยะเวลา ๔,๕๐๐ ไมล์ทะเล ปล่องแบบดาวเทียมหรือดาวไกล ใช้ไนโตรเจนตรोट็อคไซด์เป็นออกซิไดเซอร์ และสารผสมของไฮดราซีนกับยูติเอ็มเอช ขนาดคล้ายคลึงกับจรวดข้ามทวีป ‘ไต้ตัน’ ๒ ของสหรัฐฯ แต่ของเรามีคุณภาพเหนือกว่า ไปได้สวยและไปได้เร็วกว่า แม่นยำกว่า อำนาจระเบิดร้ายแรงกว่า ถึงแม้จะมีกลิ่นสกปรกก็ตาม เพียงลูกเดียวเท่านั้นนครใหญ่อย่างกรุงเทพฯ ก็จะทลายราบเป็นหน้ากลองมองดูเตียนโล่งไปหมด” พูดจบนิกรก็ทรุดตัวลงนั่งตามเดิม

ท่านเจ้าคุณปัจจุบันนี้ฯ ทำปากหมุบหมิบต๋านิกร ร.ท.นพ ซึ่งนั่งอยู่ข้างหลังชะโงกหน้ามาพูดกับบิดาของเขาเบาๆ

“ทำไมพ่อจำแม่นอย่างนี้ครับ”

พ.อ.นิกรหันมายกคิ้วให้ลูกชายของเขาแล้วกระซิบตอบ

“ก็พ่อทำกับมือของพ่อเอง ทำไมจะจำไม่ได้”

ท่านนายพลอาวโสกล่าวกับที่ประชุมต่อไป

“การเคลื่อนย้ายจรวดจากโรงงานสร้างในเขตทหาร ที่ปราณบุรีไปอุดรในครั้งนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก ซึ่งเราทุกคนในที่นี้จะต้องแก้ปัญหาต่างๆอันยุ่งยากมากมายโดยเฉพาะ การถือโอกาสก่อวินาศกรรมของฝ่ายศัตรู”

เลียงหวนร้องขึ้นดังๆ

“จริงครับท่านรอง ระเบิดตามขึ้นกรุงเทพฯ ก็จะเป็นเศษอิฐซากปูนเหมือนเมืองฮิโรชิมาหรือนาซาซากิของญี่ปุ่นที่เจอระเบิดปรมาณูชื่อ ‘ลิตเติล บอย’ และ ‘แฟ็ต แมน’ มาแล้ว”

ท่านรองกลืนน้ำลายเอือก

“พูดเบาๆก็ได้ผู้การกิมหงวน และไม่ควรพูดทะเล่กลางปลั่งขณะที่กำลังพูดอยู่ อ้า...ทุกคนโปรดฟัง จรวด ‘ลี้สหาย’ นี้มีความยาวถึง ๖๕ ฟุต จำเป็นจะต้องใช้ล้อเลื่อนขนาดใหญ่ของกรมการทหารช่างถึง ๒ คันลำเลียงจรวดนี้และใช้รถแทร็คเตอร์คันใหญ่จูงลากจากปราณบุรีผ่านเพชรบุรี ราชบุรี นครปฐม ธนบุรี กรุงเทพฯ สระบุรี นครราชสีมา ขอนแก่นและอุดรธานีอันเป็นจุดหมายปลายทาง

เราจะต้องใช้กำลังทหารและตำรวจร่วมหมื่นคนในการรักษาเส้นทางจากจุดเริ่มต้นจนถึงอุตร ขบวนคุ้มกันจรวดชีปนาวุธ ลูกนี้จะต้องเข้มแข็งที่สุด ถึงแม้ท่านศาสตราจารย์ติเรกจะถอดเข็มแทงชนวนคือ ไฮต์ เอ็กสโพลซิฟออก แต่ยูเรเนียมก้อนใหญ่ที่ติดไว้ในชีปนาวุธถอดออกไม่ได้ อย่าลืมว่าอำนาจระเบิดของจรวด ‘ลี้สหาย’ จะเท่ากับดินระเบิดที่เอ็นที. ๒๐,๐๐๐ ปอนด์ สมมุติว่าฝ่ายศัตรูยอมสละชีวิตใช้ระเบิดมือขว้างชีปนาวุธลูกนี้ จรวดยักษ์ก็จะเกิดการระเบิดขึ้นทันที และถ้าการระเบิดเกิดขึ้นขณะที่ขบวนจรวด ‘ลี้สหาย’ ผ่านกรุงเทพฯ ก็จะทำให้จังหวัดพระนครราบเรียบไปหมดไม่มีอะไรเหลือ”

พ.อ.นิกรพูดเสริมขึ้น

“เตียนโล่งไปหมดเลยหรือครับ”

“ใช่ ทั้งเตียนและทั้งโล่ง”

เจ้าคุณป๋างนึกฯ ผุดลุกขึ้นยืนอย่างโมโห

“ขออนุญาตครับท่านรอง”

“ว่าไงครับได้เท่า”

ท่านเจ้าคุณชบกรามกรอด

“ขออนุญาตพาพันเอกนิกรออกไปพบกับผมนอกห้อง

สักประเดี๋ยวได้ไหมครับ”

ที่ประชุมยืมน้อยยืมหใหญ่ไปตามกัน แม้กระทั่งพล.อ.
วิชิต

“เรากำลังประชุมกันในเรื่องสำคัญเพื่อวางแผนป้องกัน
จรวดชิปนาอูทลูกนี้ อย่าเพิ่งออกไปเลยครับ”

ท่านเจ้าคุณนั่งลงตามเดิม ตอนนี้เองนายสิบในเครื่อง
แบบ ๒ คน ได้ถือถาดไม้ใบใหญ่นำกาแฟร้อนมาเสิร์ฟให้
นายทหารทุกคนที่อยู่ในห้องประชุม ท่านรองอนุญาตให้
ที่ประชุมดื่มกาแฟและสูบบุหรี่ได้ และเชิญให้นายพล
ติเรกเป็นผู้บรรยายถึงการนำจรวดยักษ์จากปราณบุรีไปสู่ฐาน
ยิงจรวดที่อุตรธานี

เมื่อท่านรองผู้บัญชาการทหารบกทรุดตัวลงนั่ง
ศาสตราจารย์ พล.อ.ติเรก ก็ลุกขึ้นเดินไปที่แผนที่ประเทศ
ไทยที่ผนังติด เขาแต่งเครื่องแบบนายพลอย่างสง่างาม
เป็นเครื่องแบบปรกติกากีแกมเขียวเข้ดแขนยาว ผูกเน็คไท

นายพลติเรกหยิบไม้เล็กๆอันหนึ่งซึ่งยาวประมาณ
๒ เมตรเดินไปที่แผนที่ประเทศไทยขนาดใหญ่ แล้วชี้ปลาย
ไม้ลงบนแผนที่

“ขณะนี้จรวด ‘สี่สหาย’ อยู่ในค่ายทหารปราณบุรี

ตรงจุดนี้ครับ เราจะต้องลำเลียงจรวดออกจากค่ายเข้าสู่ถนนเพชรเกษม และระยะทางจากปราณบุรีถึงหัวหิน เราใช้กำลังทหารที่ปราณและตำรวจที่หัวหินเป็นยามเรียงรายตามถนนเป็นระยะๆ ด้านหนึ่งตำรวจด้านหนึ่งทหาร จากหัวหินมาเพชรบุรีเราจะใช้กำลังทหารราบที่เมืองเพชรและตำรวจภูธรที่นั่น และจากราชบุรีถึงนครปฐมเราจะใช้ทหารช่างที่ราชบุรีและตำรวจภูธรทำหน้าที่รักษาการณ์ตามทางหลวงที่ขบวนจรวดขี่ปนาอุดผ่าน”

“ไอ้โฮ” ร.ท.นพพลอดตัวร้องขึ้นดังๆ แล้วยิ้มให้เพื่อนเกลอของเขา “เรื่องนี้ตื่นเต้นแน่ๆ ฟังแผนของน้ำหมอกันก็ใจเต้นระทึก อย่างไรก็ตามก็ต้องสู้สะบัดหันแหลก”

“เฮ้ย” พล.อ.วิจิตตะโกน “ประเดี๋ยวให้สารวัตรคุมตัวไปขังเสียหรือก เรากำลังประชุมกันไม่ใช่คุยกันเข้าใจไหม”

ลูกชายของนิกรมียิ้มแฉ่งๆ ทำหน้าบูเลี่ยนๆ ชอบกล ศาสตราจารย์ พล.ท.ดิเรกอธิบายให้ที่ประชุมฟังต่อไปถึงการนำจรวดเข้าสู่พระนคร และออกไปตามเส้นทางของถนนพหลโยธิน

“จากสะพานปฐมบรมราชานุสรณ์ การรักษาเส้นทางจะต้องเพิ่มกำลังอีกเป็นสามเท่าหรือห้าเท่า ขอให้นายทหาร

เสนาธิการทั้งสามท่านและท่านรองอธิบดีกรมตำรวจฝ่าย
ยุทธการกรุณาจดจำไว้ล่ะครับ ผมต้องการตำรวจและทหาร
รักษาการณ์เพิ่มขึ้นเป็นสามเท่าหรือห้าเท่า นับตั้งแต่วงเวียน
เล็ก ธนบุรี สะพานพุทธ ขบวนจรวดจะเลี้ยวซ้ายไปตาม
ถนนจักรเพชร เลี้ยวขวาผ่านหน้าสถานีตำรวจพระราชวัง
ผ่านหน้าวัดโพธิ์ ผ่านหน้ากระทรวงกลาโหมไปตามถนน
ราชดำเนิน ข้ามสะพานผ่านพิภพ เข้าถนนหลานหลวง
ข้ามสะพานขาว ผ่านสะพานยมราชและไปเลี้ยวสี่แยกราช
เทวีตรงไปอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ เข้าถนนพหลโยธิน ผ่าน
อนุสาวรีย์ปราบกบฏ ผ่านคอนเมือง เรื่อยไปจนถึงวังน้อย
เราก็ลดตำรวจและทหารรักษาการณ์ลงได้ คือจัดเฝ้าเส้น
ทางพอสมควร ที่ผมเรียนให้ทราบเช่นนี้ก็เพราะเรากลัว
หน่วยก๊อปปี้ของฝ่ายศัตรูจะระเบิดจรวด ‘สี่สหาย’ ลูกนี้
เพื่อทำลายกรุงเทพฯ ให้ราบคาบโดยยอมเสียสละชีวิต
ของมันเพียงคนหนึ่งหรือสองคนเท่านั้น”

“ว้า” พ.อ.นิกรเห็ดตะโรลั่น “แกก็รู้อยู่แล้วว่าข้า
ระเบิดมหาประลัยหรือระเบิดปรมาณูที่หัวจรวดนะมันถล่ม
ทำลายกรุงเทพฯ ได้ แล้วแกเลือกสร้างมันขึ้นมาหาหอกอะไร
พลาดพลั้งบ้านเมืองของเราก็จะเตียนโล่งไม่มีอะไรเหลือ”

เจ้าคุณปัจจุบันนี้ถามของดูเสียหงวนอย่างเด็ดขาด

“เตียนโล่งอีกแล้ว พังก็ว่าพังซีไฉน”

อาเสียชักฉิว

“ก็มันพังจนเตียนโล่งยิ่งงៃละครับ ผมไม่ได้พูดเกี่ยว
ข้องกับคุณอาสักนิด ทำเป็นตุ๊กแกกินปูนร้อนท้องไปได้”

นายพลติเรกโบกมือห้ามแล้วกลับมานั่งประจำที่
ที่โต๊ะประชุมทางซ้ายของท่านรองผู้บัญชาการทหารสูงสุด
การประชุมได้เริ่มต่อไป มีการปรึกษาหารือกันเกี่ยวกับการ
รักษาเส้นทาง และขบวนคุ้มกันจรวดข้ามทวีปหรือจรวด
ชีปนาวุธติดหัวรบนิวเคลียร์คือจรวด “ลี้สหาย” ซึ่งมีอำนาจ
ระเบิดอย่างร้ายแรงสามารถถล่มกรุงเทพฯ ให้ราบเรียบได้
ในพริบตาเดียว

พล.อ.วิชิตให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า ถ้าหากว่าฝ่าย
ศัตรูจะก่อวินาศกรรมทำลายจรวดยักษ์ลูกนี้ ฝ่ายศัตรูก็จะ
ต้องเลือกทำในเขตพระนครตอนใดตอนหนึ่ง เพราะรัศมี
ระเบิดของหัวรบนิวเคลียร์จะทำให้จังหวัดพระนครพังทลาย
ไปหมด หรือมิฉะนั้นฝ่ายศัตรูก็จะระเบิดจรวด “ลี้สหาย”
ขณะที่ลำเลียงผ่านคอนเมืองเพื่อทำลายเครื่องบินและ
ฐานทัพอากาศของเรา

อย่างไรก็ตามท่านนายพลอาวุโสมั่นใจว่าฝ่ายศัตรูน่าจะระเบิดจรวคมหาประลัยในเขตพระนครมากกว่า เพื่อทำลายนครหลวงอันเป็นหัวใจของประเทศไทย

การประชุมผ่านพ้นไป ๒ ชั่วโมง มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และนายทหารเสนาธิการของกองบัญชาการทหารสูงสุดทั้ง ๓ คนต่างได้ร่วมกันวางแผนดำเนินจรวคซีปนาวุธอย่างรัดกุม ส่วนทางด้านตำรวจรักษาการณ์ทั้งตำรวจภูธร นครบาลและกองปราบปรามนั้น ท่านรองอธิบดีกรมตำรวจรับจะจัดการให้ตามความประสงค์ทุกอย่างโดยไม่มีอะไรขัดข้อง อนึ่ง กำลังของตำรวจจากโรงเรียนพลตำรวจและโรงเรียนนายร้อยตำรวจยังมีพอที่จะส่งมาสมทบ

ก่อนเที่ยงวันนั้นเองที่ประชุมก็ตกลงกันเรียบร้อย พ.อ.พล พัทธภรณ์ ซึ่งทำหน้าที่คล้ายกับเลขานุการได้ลุกขึ้นอ่านข้อความที่เขาโน้ตไว้ให้ที่ประชุมฟังดังต่อไปนี้

“ขบวนจรวคซีปนาวุธจะเคลื่อนออกจากฐานยิงจรวคในเขตทหารที่ปรางค์บุรีในเวลา ๔.๐๐ น. ตรง ออกจากค่ายทหารเข้าสู่ถนนเพชรเกษมมุ่งตรงมากรุงเทพฯ เลยไปอยุธยา สระบุรี นครราชสีมา ขอนแก่นและอุดรธานี ทาง

ลิขสิทธิ์จากการจัดพิมพ์หนังสือชุดนี้
 นำไปสะสมในกองทุน ป. อินทรมานิต
 เพื่อสนับสนุนคนรุ่นใหม่ที่มีใจรักศิลปะ
 และการประพันธ์ทางเดียวกับผู้เขียน
 ตามเจตนาและปณิธานอันแรงกล้า
 ของนางปราณี อินทรมานิต ผู้เป็นภรรยา
 และเพื่อนคู่ทุกข์คู่ยาก
 ตราบजनवारेसुततययखविविदुतुเขียน

